

1. Посматрајмо систем који се састоји од поменута два диска. Након спајања, између њих почиње да делује сила трења - унутрашња сила која не мења момент импулса система али смањује механичку енергију система.

Моменти импулса дискова су $L_1 = I\omega_1$ и $L_2 = I\omega_2$, где је $I = \frac{1}{2}mR^2$ (1 поен) момент инерције диска у односу на осу симетрије око које дискови ротирају. Како дискови ротирају у супротним смеровима, вектори момената импулса су супротно усмерене дуж осе ротације те важи да је укупан момент импулса система пре контакта $L = L_1 - L_2 = I(\omega_1 - \omega_2)$ (4 поена).

Проклизавање престаје у тренутку када дискови постигну једнаке угаоне брзине по интензитету и смеру ротације. Од тог тренутка систем постаје диск двоструко веће масе $2m$ и истог полупречника R , а ротира угаоном брзином ω (2 поена).

Момент импулса система након проклизавања је $L' = 2I\omega$ (2 поена). Из закона одржања момента импулса $L = L'$ следи угаона брзина којом дискови ротирају без проклизавања $\omega = \frac{\omega_1 - \omega_2}{2}$ (2 поена). Напомена: Претпоставили смо да је момент импулса L_1 већи те његов смер узели за позитиван.

Кинетичка енергија ротације дискова пре контакта је $E = E_1 + E_2 = \frac{1}{2}I(\omega_1^2 + \omega_2^2)$ (1 поен). Након проклизавања енергија ротације дискова је $E' = \frac{1}{2} \cdot 2I\omega^2$ (2 поена). Закон одржања енергије се може исказати на следећи начин $E = E' + A_{tr}$ (4 поена), где је A_{tr} рад силе трења. Тражени рад силе трења је $A_{tr} = \frac{1}{8}mR^2(\omega_1 + \omega_2)^2$ (2 поена).

2. Гас се пре загревања налазио у стању "0" одређеном параметрима (P_0, V_0, T_0) . Услов равнотеже клипа гласи $0 = P_0S + F_{tr} - P_aS - mg$ (1 поен), где је F_{tr} сила трења која делује на клип. Смер и интензитет силе трења морамо одредити, а претпоставили смо да делује вертикално нависше. Како је гас у таквом стању да би се приликом било каквог хлађења клип спустио, то значи да је сила трења мировања достигла максималну вредност која је једнака сили трења клизања $F_{tr} = \mu N$ и да стварно делује вертикално нависше (3 поена). Једначина стања гаса гласи $P_0SL = nRT_0$ (1 поен) одакле следи тражена маса клипа $m = \frac{nRT_0}{gL} - \frac{P_aS}{g} + \frac{\mu N}{g}$ (2 поена).

Из једначине гасног стања за стање "0" може се одредити притисак гаса $P_0 = \frac{nRT_0}{SL}$, док је запремина гаса $V_0 = SL$. У зависности од количине топлоте предате гасу сукцесивно се дешавају следећи процеси. Гас се прво загрева изохорски те важи $V = V_0 = const.$ све док сила трења мировања не промени смер и достигне максималну вредност. Услов равнотеже клипа у стању "1" на крају изохорског загревања гласи $0 = P_1S - \mu N - P_aS - mg$ одакле следи притисак у стању "1" $P_1 = P_a + \frac{mg}{S} + \frac{\mu N}{S} = P_0 + 2\frac{\mu N}{S}$ (2 поена). Како важи да је $\frac{P_1}{P_0} = \frac{nRT_1}{nRT_0}$, у стању "1" температура износи $T_1 = T_0(1 + 2\frac{\mu N}{SP_0})$ (1 поен). Параметри стања "1" су $(P_1 = P_0 + 2\frac{\mu N}{S}, V_1 = V_0, T_1 = T_0(1 + 2\frac{\mu N}{SP_0}))$. Даље загревање гаса одиграва се при константном притиску $P = P_1 = const.$ Нека се гас загреје тако да запремину повећа k пута, $V_2 = k \cdot V_0$. Тада је температура стања "2" одређена релацијом $\frac{V_2}{V_1} = \frac{nRT_2}{nRT_1}$ одакле добијемо $T_2 = k \cdot T_0(1 + 2\frac{\mu N}{nRT_0})$ (1 поен) и крајње стање гаса је $(P_2 = P_0 + 2\frac{\mu N}{S}, V_2 = kV_0, T_2 = k \cdot T_0(1 + 2\frac{\mu N}{nRT_0}))$.

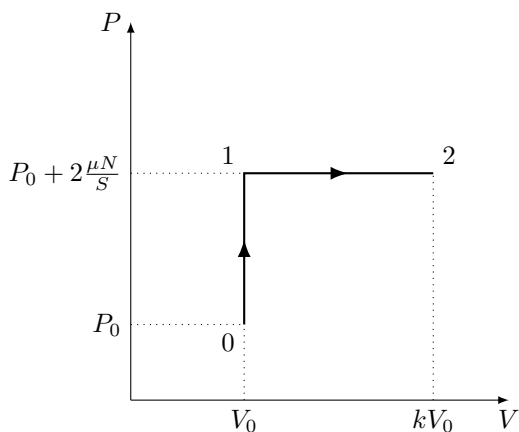
За описани изохорски процес загревања гасу је потребно предати количина топлоте $Q_1 = \frac{3}{2}nR(T_1 - T_0) = 3\mu NL$ (1 поен). По услову датом у задатку, гас је примио количину топлоте $Q > Q_1$ па се да закључити да ће гас почети и да се шири (1 поена). Током изобарског ширења до k пута веће запремине гас је морао да прими количину топлоте $Q_2 = \frac{5}{2}nR(T_2 - T_1) = \frac{5}{2}(k-1)(1 + \frac{2\mu NL}{nRT_0})nRT_0$ (1 поен). Део те топлоте долази од рада силе трења клизања који током процеса ширења износи $A_{tr} = -(k-1)\mu NL$ (1 поен), а други део од преостале топлоте, што се може представити као $Q_2 = Q - Q_1 + \eta|A_{tr}|$ (2 поена). Одавде се лако може одредити $k = 1 + \frac{Q - 3\mu NL}{\frac{5}{2}nRT_0 + (5-\eta)\mu NL}$ што одређује крајњу температуру гаса $T_2 = \left(1 + \frac{Q - 3\mu NL}{\frac{5}{2}nRT_0 + (5-\eta)\mu NL}\right) \left(1 + 2\frac{\mu NL}{nRT_0}\right)T_0$ (1 поен) и висину до које ће се клип попети $L_2 = \left(1 + \frac{Q - 3\mu NL}{\frac{5}{2}nRT_0 + (5-\eta)\mu NL}\right)L$ (1 поен). Напомена: Како би процес био приказан на $P - V$ дијаграму, потребно је одредити притиске и запремине одговарајућих стања. $P - V$ дијаграм носи (1 поен).

3. Пошто за адијабатски процес важи $TV^{\gamma-1} = const.$ следи да мора да важи $T_1V_1^{\gamma-1} = T_2V_2^{\gamma-1}$. Из овога директно следи релација $\left(\frac{V_1}{V_2}\right)^{\gamma-1} = \frac{T_2}{T_1}$ (5 поена). Уврштавањем нумеричких вредности, добијемо да мора да важи $27^{\gamma-1} = 3$. Следи да је $\gamma = \frac{4}{3}$ (3 поена). Пошто је $\gamma = \frac{C_V + R}{C_V}$, следи да је $C_V = 3R = \frac{i}{2}R$. Број степени слободе је $i = 6$ (8 поена) што важи за све тро и више атомске молекуле који немају линијску структуру. Пошто CO_2 има линијску структуру (2 поена), радни гасови који могу да учествују у овом процесу су H_2O (1 поен) и CH_4 (1 поен).
4. Пошто је иницијално у десној страни коморе вакуум, хелијум при ширењу кроз мембрану не врши рад, па му се температура том приликом не мења. Након ширења гаса, дакле, лева половина је испуњена са $n_l = 2n/3 = 2mol$ гасне смесе, а десна са $n_d = n/3 = 1mol$ хелијума на истој почетној температури, $^{\circ}t_0 = 50^{\circ}C$ (2 поена). Након тога, долази до размене топлоте између гаса и воде. Равнотежа се успоставља када и вода и гас имају исту крајњу температуру, $^{\circ}t$. Пошто се одвија при константној запремини, овај процес представља изохорско хлађење гаса. Пошто се ради о гасној смеси, посматрамо одвојено хелијум и кисеоник. Моларни топлотни капацитет при

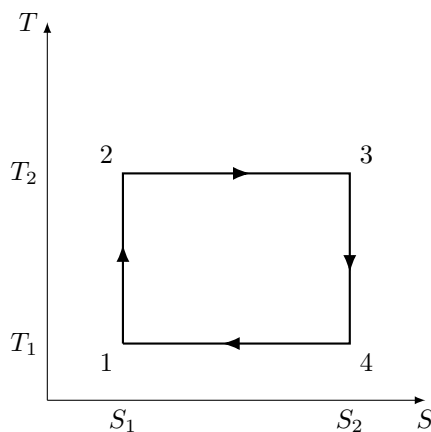

изохорском хлађењу за једноатомски гас (хелијум) је $C_{V,He} = 3/2R$, док је за двоатомски гас (кисеоник) $C_{V,O_2} = 5/2R$ (4 поена). Укупна топлота коју отпусти гасна смеша је дакле, $Q = 2n/3C_{V,He}(T_0 - T) + n/3C_{V,O_2}(T_0 - T) = 11/6nR(T_0 - T)$ (6 поена). Са друге стране, вода прими топлоту $Q = mc_v(T - T_v)$, где је $m = \rho V_v = 0.1kg$ маса воде у комори (3 поена). Изједначавањем две топлоте, добијамо крајњу температуру $11/6nR(T_0 - T) = mc_v(T - T_v) \Rightarrow T = [11nRT_0/6 + mc_vT_v] / [11nR/6 + mc_v] \approx 278.05K$ (2 поена). Једначине стања у два дела коморе су дакле, $p_l V/2 = 2n/3RT$ и $p_d V/2 = n/3RT$, па су притисци $p_l = 4n/3RT/V \approx 92.4kPa$ и $p_d = 2n/3RT/V \approx 46.2kPa$ (2 поена). Сила којом гас делује на мембрану је $F = S(p_l - p_d) = 2SRkT/3V \approx 4621.4N$ (1 поен).

5. Да би циклус радио као топлотна машина, он мора бити усмерен као на слици (5 поена). Процеси 1 – 2 и 3 – 4 су адијабатски (2 поена), док су процеси 2 – 3 и 4 – 1 изотермски (то јест, у питању је Карноов циклус) (2 поена). Површина обухваћена циклусом на $T-S$ дијаграму је $A = \Delta S \Delta T$, где је $\Delta S = S_4 - S_1$ а $\Delta T = T_2 - T_1$. Преписивањем добијамо $A = \Delta S T_2 - \Delta S T_1$. Први члан, $Q_2 = \Delta S T_2$, је топлота предата систему током изотермског процеса 2 – 3, док је други члан, $Q_1 = \Delta S T_1$, топлота отпуштена током изотермског процеса 4 – 1, тако да је површина $A = Q_2 - Q_1$ једнака раду извршеном током циклуса (5 поена). Коефицијент корисног дејства је $\eta = A/Q_2 = (T_2 - T_1)/T_2$ (6 поена).

Слика 1: $P - V$ дијаграм уз задатак 2.

Слика 2: $T - S$ дијаграм уз задатак 5.